

Liturgie
Woord- en communie viering
Palmpasen

13 april 2025

Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand
te Bilthoven

Voorganger: Janine Noten
Lectoren: Philip Vos en Madelon Brand
M.m.v. meerdere zangers uit onze geloofsgemeenschap waaronder
zangers van het OLV koor en Cantate Koor
Dirigent: Piet Hein van de Ven
Piano/orgel: Helma Woerdeman

Openingslied: De Koning van de vrede (GVL 425)

De koning van de vrede komt in de hoofdstad aan,
de mensen zijn gezegend, Hij komt in Godes naam.
Doet open nu de poorten, de koning moet er door,
och Here, geef nu voorspoed, zo roepen zij in koor.

Maar zullen zij geloven en nemen zij Hem aan
of zullen zij Hem doden en Gode wederstaan?
Ik zie de koning komen die op een ezel rijdt,
de palmen van de bomen zijn voor zijn voet gespreid.

Maar morgen is het anders,
dan wordt Hij zelf verhoogd,
en aan de boom gehangen en als een vrucht geoogst.
Gij hogepriester Anna, wat roept Jeruzalem?
Het roept vandaag, „Hosanna”
en morgen „weg met Hem”

En machtige Pilatus, wat riep men voor uw huis?
Vandaag „de Zoon van David”
en morgen „aan het kruis”
En vorst van Galilea, Herodes, wat hoort gij?
Vandaag is 't „Halleluja” en morgen al voorbij.

En grote hogepriester, wat hoort gij Kajafas?
Vandaag is het „Messias” en morgen „Barabbas”
Wat hoort men in de straten van deze tempelstad?
't Is heden „Maranatha” en straks de stem der haat.

De kinderen mogen vóór het altaar komen zitten.

Welkom

Openingsgebed

Gesprek met de kinderen

Evangelie volgens Lucas uit de Kinderbijbel 19, 28-38

Jezus zette zijn reis voort naar Jeruzalem. Toen Hij dicht bij Bethage en Bethanië kwam, bij de zogeheten Olijfberg, stuurde Hij twee van zijn leerlingen eropuit met de opdracht: "Ga naar het dorp daar vlak voor je. Als je er binnenkomt zul je een ezeltje vinden dat vastgebonden staat en waarop nog geen mens heeft gezeten. Maak het los en breng het mee.

En als iemand jullie vraagt: 'Waarom maken jullie dat ezeltje los?' zeg dan: 'De Heer heeft het nodig.'

Met deze opdracht gingen ze weg en troffen het zo aan als Hij hun gezegd had. Toen ze het ezeltje wilden losmaken, riepen de eigenaars: "Waarom maken jullie het ezeltje los?" Zij antwoordden: "De Heer heeft het nodig."

En ze brachten het naar Jezus, legden hun kleren op het ezeltje, en hielpen Jezus erop. En waar Hij reed spreidden ze hun kleren op de weg. Hij kwam steeds dichterbij de stad. Waar de weg de Olijfberg afgaat begonnen al zijn leerlingen vrolijk en uit volle borst God te prijzen om alle machtige daden die ze hadden gezien. Ze riepen: "Gezegend is de koning, die komt in de naam van de Heer! In de hemel vrede, glorie in de hoogste hemel!".

Enkele farizeeën in de menigte zeiden tegen Hem: "Meester, wijs uw leerlingen terecht." Hij antwoordde: "Ik zeg u, als zij zwijgen, zullen de stenen het uitschreeuwen."

Lied: Hosanna, zoon van David (GVL 620)

Hosanna, Zoon van David:
gezegend Die daar komt in de naam des Heren.
Hij is de koning van Israël,
Hosanna, hosanna in den hoge.

Zegening van de palmtakjes

Goede God,
deze groene takken die de winter overleefden,
laat ze voor ons hoopvolle tekens
van leven op aarde zijn.
Zegen de kamers waarin ze straks
een plaatsje krijgen.
Zegen de mensen die er wonen.
Zegen ook allen, God,
die in hun leven de weg van Jezus gaan
en op die weg met lijden worden geconfronteerd.
Zegen ons allen met uw liefde en vrede
in Jezus Christus, onze Heer. Amen.

Processie

Tijdens de processie zingt het koor:

Toen Jezus naar zijn stede ging (GVL 525)

Toen Jezus naar zijn stede ging
zes dagen voor zijn lijden,
toen naderde een lange stoet
die hem een welkom wijdde:

Refrein: Wij zingen hosanna de koning ter eer;
gezegend die komt in de naam van de Heer.

Zij hebben kleren uitgespreid,
Hem toegezwaaid met palmen;
Zij lieten heel Jeruzalem
Van hun nieuw lied weergalmen. *refrein*

De kinderen der Joden mee,
Zij wilden Jezus prijzen;
Zij zongen met hun hoge stem
Op nooit gezongen wijzen. *refrein*

Wij voeren naar Jeruzalem
De Koning met ons mede;
Wij trekken uit het Oud Verbond
Om 't Nieuwe te betreden. *refrein*

Jeruzalem, o hemelstad,
Hier komt uw Koning binnen;
De vijandschappen gaan voorbij
De liefde mag beginnen. *refrein*

De kinderen verlaten de kerk om de Palmpasen stokken weg te brengen

Muziek

Inleiding in het passieverhaal

Het lijdensverhaal volgens Lucas 22,14 – 23,56

- V Toen het uur gekomen was, ging Hij met de apostelen aan tafel. Hij zei tegen hen:
- C. “Vurig heb Ik ernaar verlangd om dit paasmaal met jullie te eten vóór mijn lijden. Want Ik zeg jullie dat Ik het niet meer zal eten tot De vervulling ervan in het Koninkrijk van God.”

- V. Hij nam een beker, sprak het dankgebed en zei:
- C. “Neem deze beker en laat hem rondgaan; want Ik zeg jullie dat Ik van nu af aan niet meer zal drinken van de vrucht van de wijnstok totdat het koninkrijk van God gekomen is.”
- V. Hij nam een brood, sprak het dankgebed, brak het brood in stukken en gaf het hun, en zei:
- C. “Dit is mijn lichaam; het wordt voor jullie gegeven. Blijf dit doen om Mij te gedenken.”
- V. Na de maaltijd zei Hij zo ook van de beker:
- C. “Deze beker is het nieuwe verbond door mijn bloed; hij wordt voor jullie leeggegoten”.

Lied: avondmaal ter Heiliging (ii-0100)

Avondmaal ter heiliging
 dat ons ooit verschijnen zal de messias
 brood van tranen om de wereld
 hartversterking wijn voorsmaak van geluk dat komt
 dat de kracht der hoop ons niet begeeft.

- V. Toen keek Jezus zijn leerlingen één voor één bedroefd aan.
- C. “Eén van jullie hier aan tafel zal mij verraden.”
- V. Toen begonnen ze er met elkaar over te praten, wie van hen het zou kunnen zijn die dat ging doen. Ook ontstond er onder hen onenigheid over de vraag wie van hen wel het belangrijkste was. Hij zei hun echter:
- C. “Bij de heidenen spelen koningen de baas, bij hen laten machthebbers zich weldoener noemen. Bij jullie mag dat niet zo zijn. De grootste van jullie moet de minste worden, en de leider de dienaar. Want wie is het belangrijkste? Die aan tafel ligt, of die bedient? Die aan tafel ligt toch zeker! Maar Ik ben in jullie midden de dienaar. Jullie zijn altijd bij Mij gebleven als Ik werd beproefd. Simon, Simon, de satan heeft geëist jullie te mogen ziften als het koren. Ik heb voor je gebeden dat je geloof niet zou bezwijken; als je eenmaal tot inkeer bent gekomen, sterk dan op jouw beurt je broeders.”
- V. Hij zei Hem:
- A. “Heer, ik ben bereid met U zelfs de gevangenis en de dood in te gaan.”

- V. Maar Hij zei:
- C. “Petrus, Ik zeg je, voordat vandaag de haan kraait, zul je drie keer geloochend hebben dat je Me kent.”
- V. De leerling van wie Jezus erg veel hield vroeg Jezus:
- A. “Heer, wie van ons zal U verraden?”
- C. Degene aan wie ik dit brood zal geven.
- V. Toen brak hij een stuk van het brood af, doopte het in de schaal die voor hem stond, en gaf het aan Judas Iskariot.
- C. Doe wat je doen moet, maar doe het snel.”
- V. Judas sprong op van tafel, ging de kamer uit en liep de nacht in.
- V. Na het eten wandelden Jezus en zijn leerlingen naar een tuin die Getsemane genoemd werd, een rustige plek op de Olijfberg waar ze graag kwamen.
- C. “Blijven jullie even hier dan ga ik verderop bidden.”
- V. Hij nam Petrus, Jacobus en Johannes mee.
- C. “Mijn hart is vol droefheid. Willen jullie de wacht houden terwijl ik bid?”
- V. Hij verwijderde zich van hen, daar viel Hij op zijn knieën en bad:
- C. “Vader, neem alstublieft deze lijdensweg van Mij weg; maar toch, laat niet mijn wil maar uw wil gebeuren

Lied: Hij wierp zich op de aarde neer en bad

Hij wierp zich op de aarde neer en bad:
 Abba, Vader, als het mogelijk is,
 laat deze beker mij voorbij gaan.
 Maar niet mijn wil geschiede, maar uw wil.

- V. Toen verscheen Hem een engel uit de hemel die Hem kracht gaf. Hij werd doodsbang en bad nog dringender; zijn zweet viel als bloeddruppels op de grond. Na dit gebed stond Hij op en ging naar de leerlingen. Hij vond ze in slaap, zo verdrietig waren ze.

- V. Zij namen Hem gevangen en brachten Hem naar het huis van de hogepriester Kajafas. Petrus volgde op een afstand. Ze legden midden op de binnenplaats een vuur aan; daar gingen ze omheen zitten en Petrus zat tussen hen in. In het schijnsel van het vuur zag een slavin hem zitten; ze bekeek hem nauwlettend en zei:
- A “Die hoorde ook bij Hem.”
- V. Maar hij ontkende het en zei:
- A “Mens, ik ken Hem niet.”
- V Even later zag iemand anders hem en zei:
- A “Jij bent ook een van hen.”
- V. Hij zei:
- A “Welnee man.”
- V Ongeveer een uur later zei iemand met grote stelligheid:
- A “Wel degelijk, hij hoorde ook bij Hem; hij is immers ook een Galileeër.”
- V. Maar Petrus zei:
- A “Man, ik weet niet waar je het over hebt!”
- V. Hij had dat nog niet gezegd, of er kraaide een haan. De Heer keerde zich om en keek Petrus aan, en Petrus herinnerde zich wat de Heer tegen hem had gezegd: “Voor de haan vandaag kraait, zul je Me driemaal verloochend hebben.” Hij liep naar buiten en schreide bittere tranen.
- V. De mannen, die Jezus bewaakten, dreven de spot met Hem en sloegen Hem.

Lied: Wer hat dich so geschlagen (VI 2301)

Wer hat dich so geschlagen, mein Heil,
 und dich mit Plagen so übel zugericht?
 Du bist ja nicht ein Sünder,
 wie wir und unsre Kinder;
 von Missetaten weißt du nicht.

- V. Toen het dag werd, kwam de raad^o van oudsten van het volk bijeen, hogepriesters en Schriftgeleerden. Men bracht Jezus voor hun Sanhedrin. Het hele gezelschap stond op, en men leidde Hem voor aan Pilatus. Pilatus vroeg hem:
- A “Bent u de koning van de Joden?’ Hij antwoordde hem: ‘U zegt het zelf.”
- V. Pilatus zei tegen de hogepriesters en de volksmenigte:
- A “Ik vind niets waaraan deze man schuldig is.”
- V. Nu was het in die tijd de gewoonte dat tijdens het Paasfeest één gevangene – aan te wijzen door het volk – werd vrijgelaten. Pilatus ging naar buiten en vroeg de menigte die daar verzameld was:
- A “Wie willen jullie dat ik vrijlaat, Barabbas, de opstandeling en de moordenaar, of Jezus Christus? “
- V. Hij dacht dat de mensen, als ze voor zo’n keuze werden gesteld, wel om Jezus zouden vragen. Maar de opperpriesters en raadsleden, vastbesloten om Jezus te laten sterven, hadden de mensen overgehaald om Barabbas te kiezen. Pilatus zei:
- A “Maar wat moet ik dan met Jezus doen, die ‘Koning der Joden’ wordt genoemd?”
- A “Aan het kruis met hem”
- V. werd er geschreeuwd.
- A “Waarom? Wat heeft hij misdaan?”
- V. Maar de menigte schreeuwde juist des te harder. Pilatus haalde zijn schouders op. Hij liet een kom water brengen en waste in het openbaar zijn handen.
- A. “Bedenk wel dat ik onschuldig ben aan het bloed van deze man.”
- V. Toen ze Hem wegvoerden hielden ze een zekere Simon uit Cyrene aan, die van zijn akker kwam; hem lieten ze het kruis achter Jezus aan dragen. Een grote massa mensen volgde Hem; er waren vrouwen bij, die om Hem rouwden en treurden.
- V. En naakt werd hij gekruisigd door soldaten, de vrouwen weenden en de priesters praatten, er werd gedobbeld en veel wijn vermorst

- V. Rond het zesde uur werd het donker in heel het land, tot het negende uur. Er was een zonsverduistering. Het voorhangsel in de tempel scheurde middendoor. Toen riep Jezus luidkeels: “Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest.” Na deze woorden stierf Hij.

Stilte

Muziek

Gebed van geloof en vertrouwen

Wij geloven in een God
die ons het leven gegeven heeft.
Die ons uitgerust heeft met de mogelijkheden
en gaven die we hebben.
Wij geloven in u, God,
in uw scheppende kracht
waarmee U hemel en aarde tot leven riep
en ons mensen maakte naar uw beeld en gelijkenis.

Wij geloven in Jezus Christus, uw zoon,
en kind van Maria en Jozef.
Hij liet ons zien wat leven is:
geloven in de kracht van mensen.
Wegen begaanbaar maken,
opdat mensen elkaar ontmoeten.
Hij inspireerde ons te doen als hij:
de werken van barmhartigheid.

Wij geloven in uw Geest
die ons bijeen houdt.
Die ons waakzaam en strijdbaar maakt,
die ons inspireert en kracht geeft.

Wij geloven dat wij uw volk zijn, uw kerk,
werkend aan uw koninkrijk.
Hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Collecte en klaar maken van de tafel

Onder de collecte zingt het koor:

Waar vriendschap is (ZZZ 148)

Waar vriendschap is en liefde, daar is God.

Laat ons, verheugd en vol ontzag,
voor Hem zingen dit lied, voor Hem die leeft.
En dat wij oprechte liefde hebben voor elkaar:
waar vriendschap is en liefde, daar is God.

Op deze plaats bijeengekomen,
laat ons nu één van geest zijn, onverdeeld van hart.
Weg alle harde woorden, wrok en tweespalt.
Dat in ons midden liefde woont, God zelf.

Waar vriendschap is en liefde, daar is God.

Mogen wij zien, met allen die al dáár zijn,
verheerlijkt in het licht, uw Aangezicht
onmetelijke vreugde, zekerheid waaraan in eeuwigheid
geen eind zal komen.

Waar vriendschap is en liefde, daar is God.

Communiegebed

God wij danken U dat wij U mogen ontmoeten
over grenzen van talen en culturen heen.

**Wij zeggen U dank, God,
voor de vriendschap en de kracht
die van mensen kan uitgaan
en om het wonder dat liefde heet.**

Wij danken U, God, voor deze gemeenschap.
Dat er mensen zijn, hier ter plekke,
die elkaars hand vasthouden en elkaar bemoedigen.
Maar bovenal danken wij U voor Jezus, uw Zoon,
die al weldoende rondging
en zo uw zorg voor ons zichtbaar maakte.

Hij is ons voorbeeld.

Een mens bij uitstek was Hij, Jezus van Nazareth,
 ingehaald als een koning, toegezwaaid met palmen,
 toegezongen met 'hosanna'; daarna verguisd
 omdat zijn koningschap niet van deze wereld was.

**Koninklijk in de Waarheid,
 prachtig in de Liefde,
 een en al zorg voor misdeelden en onderdrukten,
 voor weerlozen en zieken, voor iedereen.
 Zo was en is Hij, Jezus, onze Heer.**

Hoor, God, onze woorden van dank om Jezus van Nazareth,
 die het als zijn roeping zag
 om, overal waar Hij kwam, te dienen,
 die de eenvoud van een ezel verkoos
 boven macht over mensen.

**Hij baande voor ons de weg.
 Wij bidden dat wij die weg kunnen gaan:
 een weg van eenvoud,
 een weg van dienen,
 een Koninklijke weg van zorg voor elkaar.**

Om ons te helpen die weg te gaan,
 wilde Hij voor altijd bij ons blijven.
 Daarom gaf Hij, vlak voor Hij heenging,
 een teken van zijn blijvende aanwezigheid in ons midden.
 Dit brood en deze beker
 heeft Hij ons in handen gegeven.
 Waar vriendschap is en liefde
 en waar zijn woord tot leven komt:
 het brood gebroken, de beker gedeeld,
 daar begint Gij uw toekomst.

Doe dit in de toekomst telkens opnieuw:
 breek met elkaar Brood en deel Wijn rond
 terwijl jullie Mij gedenken.
 Dan zal Ik leven in jullie midden."
 Beziel ons met uw Geest, Heer.

Dan zullen wij, geïnspireerd door uw voorbeeld,
 elkaar bewaren en met elkaar bouwen
 aan meer menswaardigheid,
 niet zwichten voor macht en eigenbaat
 maar waakzaam zijn om tekenen van hoop te zien.
 Moge wijzelf zo'n teken worden.

**God, wij danken U om dit teken van uw nabijheid.
 Moge wij het verhaal van Jezus, uw Zoon,
 onder ons levend houden
 en daaruit de moed putten
 om steeds opnieuw de weg te gaan
 van Palmzondag naar Pasen,
 ook al kunnen wij niet om Goede Vrijdag heen.**

Om die moed en die hoop willen wij samen bidden
 met de woorden die Jezus zelf ons heeft aangereikt:

**Onze Vader die in de hemel zijt
 Uw Naam worde geheiligd,
 Uw rijk kome,
 Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
 Geef ons heden ons dagelijks brood
 En vergeef ons onze schulden,
 zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren
 En breng ons niet in beproeving,
 maar verlos ons van het kwade.
 Want van U is het Koninkrijk
 en de kracht en de heerlijkheid
 in eeuwigheid. Amen**

Vredeswens

Communielied: Hij brak het brood

Hij brak het brood en nam zijn dood in eigen hand,
 Hij gaf de wijn, zijn stervenspijn, ons in de hand.

Nu gaat zijn dood als levensbrood van hand tot hand:
 zijn stervenspijn wordt vreugdewijn in ieders hand.

Leven en dood zijn wijn en brood in onze hand:
zo zal voortaan de dood een gaan ten leven zijn.

Communie

Onder de communie zingt het koor:

Hij ging de weg zo eenzaam (Liedboek 560)

Hij ging de weg zo eenzaam
tot in Jeruzalem.
Geen vriend kon langer meegaan,
geen mens hield nog de wacht met Hem.
Hij ging die weg voor hen.
Hij deed dit ook voor hen.

Hij ging de weg zo eenzaam
tot in Jeruzalem.
De beulen die Hem sloegen,
bespotten met een doornenkroon.
Hij zweeg en leed voor hen,
Hij deed dit ook voor hen.

Hij ging de weg zo eenzaam
Hij droeg zijn eigen kruis.
Hij bad: Mijn God vergeef hen!
Hij leed en stierf op Golgotha.
Hij deed dit ook voor ons,
voor allen, ook voor ons.

Voorbeden

Zegenbede: De Levende zegene en behoede ons (GVL 344)

Voorganger:
De Levende zegene en behoede ons.
De Levende doe zijn aangezicht over ons lichten,
En zij ons genadig.
De Levende verheffe zijn aangezicht over ons,
En geve ons vrede.

Allen:
Zegen ons en behoed ons,
Doe lichten over ons uw aangezicht
En wees ons genadig.

Zegen ons en behoed ons,
Doe lichten over ons uw aangezicht
En geef ons vrede.

Mededelingen

Slotlied: Gij zijt voorbij gegaan (GVL 451)

Gij zijt voorbijgegaan,
een steekvlam in de nacht.
De vonken van uw naam
zijn ogen in ons hart.
In flarden hangt uw woord
om onze wereld heen,
wij leven in U voort,
wij zijn met U bekleed.

Gij zijt voorbijgegaan,
een voetspoor in de zee.
Gij zijt te ver gegaan,
Gij zijt een mens te veel.
Gij zijt voorgoed, Gij zijt
verborgen in uw God.
Geen stilte spreekt U uit,
ondenkbaar is uw dood.

Gij zijt voorbijgegaan,
een vreemd bekend gezicht,
een stuk van ons bestaan,
een vriend, een spoor van licht.
Uw licht is in mijn bloed,
mijn lichaam is uw dag,
ik hoop U tegemoet
zolang ik leven mag.